

ČASOPIS PRIEVIDZSKEJ FARNOSTI
BARTOLOMEJ

ROČNÍK XXIII.

ČÍSLO 1

JANUÁR 2015

Dobrá novina - Vianoce v charite - Mojou hviezdou je On
Výročná správa Ružencového bratstva - Chytiť Boha za srdce
Madeleine Delbrêlová - Štatistiky - Farský ples

Jasličková pobožnosť

25. december 2014 - Farský kostol sv. Bartolomeja

Skautský výlet na Kl'ak

3. január 2015, Fačkovské sedlo - Kl'ak

Nie je hviezda ako hviezda

Neviem, ako ste prežívali tieto Vianoce, čím (čoho) bola plná Vaša myseľ. Mňa oslovili štrnástky v Matúšovom rodokmeni. Prvýkrát som ich čítal 17. decembra, potom pri polnočnej a teraz som sa k nim opäť vrátil. Páči sa mi totiž nielen vysvetlenie tohto čísla, ako som ho našiel v jednom z komentárov na webe, ale najmä zlom textu Matúšovho evanjelia v 18. verši prvej kapitoly.

V hebrejčine, ktorá nemá číslice v našom ponímaní, ale čísla vyjadruje písmenami, 14 sa vytvára i spojením 4+6+4, teda DVD, čo je meno kráľa Dávida (hebrejčina nepozná ani samohlásky). A aj keď je evanjelium napísané v gréčtine, adresované je kresťanom zo židovstva, ktorí túto šifru dobre poznajú. Súčasne 14 je počet dní medzi novom a splnom v lunárnom kalendári. Tri takéto ľudské periódy, predchádzajúce podľa sv. Matúša príchod Mesiáša, začínajú u Abraháma. V tme polyteizmu (nov) sa začína objavovať svetlo viery v jedného Boha, ktoré vrcholí v jeho oddanom služobníkovi Dávidovi (spln). Po tomto vrchole sa však svetlo začína umenšovať. Už jeho syn Šalamún staval chrámy i „cudzím bohom“ a niektorí ďalší králi z rodokmeňa sú skutoční odpadlíci. Až prichádza totálna tma - krach štátu a takmer rozvrat národa - babylonské zajatie (nov). Po návrate sa však začína obroda viery i národa, ktorá má vyvrcholiť v „synovi Dávida“ - Mesiášovi (spln).

A tu zrazu Matúš hovorí, že aj keď Jozef, Máriin manžel, je „syn Dávidov“, Ježiš, narodený z jeho manželky nie je jeho syn, lebo „počala z Ducha Svätého.“ A to je iné svetlo, to nie je odraz Boha, to je Boh sám!

Keď som si uvedomil rozdiel toho, čo sa čakalo a čo prišlo, tak mi napadol kontrast medzi mesiacom a slnkom. Kým mesiac svetlo

len odráža, slnko je jeho zdrojom. Všetci proroci a Boží ľudia Starého Zákona (Zákon i Proroci) boli síce odrazom Božej pravdy, v Ježišovi však prichádza Pravda sama. Úžasne to hovorí v prológu svojho evanjelia i sv. Ján, keď porovnáva posledného starozákonného proroka, Jána Krstiteľa, s Kristom: „On sám nebol svetlo, prišiel iba vydať svedectvo o svetle. Právě svetlo, ktoré osvecuje každého človeka, prišlo na svet.... A my sme uvideli jeho slávu, slávu, akú má od Otca jednorodný Syn, plný milosti a pravdy“.

Matúš však spomína ešte jedno svetlo nočnej oblohy - jeho hviezdu - ktorú videli mudrci na východe a ktorá ich priviedla do Jeruzalema a neskôr do Betlehema. Opäť symbol. Svetlo hviezdy je totiž menšie než svetlo mesiaca. Ale je to svetlo. Tak to pochopili i otcovia Druhého vatikánskeho koncilu, ktorí v druhej kapitole dekrétu Nostra aetate

(o vzťahu Cirkvi k nekresťanským náboženstvám) píše: „Katolícka Cirkev nezavrhuje nič z toho, čo je v týchto náboženstvách pravdivé a sväté. Súprimnou úctou hľadá na spôsoby konania a správania, na pravidlá a učenia, ktoré sa síce v mnohom líšia od toho, čo ona sama zachováva a učí, no predsa nezriedka odzrkadľujú lúč Pravdy, ktorá osvecuje všetkých ľudí.“

Toto číslo nášho farského časopisu by malo byť okrem iného venované i ľudským „hviezdám“. Pričom nejde len o hudobné „superstar“, ale o všetky vzory, ktoré ovplyvňujú naše konanie, ktoré nám „svietia“

na našu cestu životom. Ak odzrkadľujú „lúč Pravdy“, je dobré, keď túto Pravdu cez ne vnímame.

Ale treba si nám uvedomiť, že je tu aj väčšie svetlo, ktoré odráža Pravdu - Sväté Písmo. Najmä 45 kníh Starého Zákona. A je tu aj Pravda sama, Boží Syn vo svojom slove (reprodukovanom v evanjeliách a celom Novom Zákone) a vo svojich sviatostiach. On je nielen superhviezdou, ale ozajstným slnkom nášho života.

Váš farár Vladimír Slovák

Obrázok: pixabay.com by Nemo

20. ročník Dobrej noviny aj v našej farnosti

Pod mottom Podajme ruku deťom sa vo vianočnom období už 20. krát vydali skupinky detí sprevádzané staršími a dospelými kamarátmi ohlasovať radostnú zvesť o narodení Krista do rodín v mestách a dedinách na celom Slovensku a stali sa tak poslami nádeje. Každoročne rastúci počet koledníkov potvrdzuje, že tradícia spojená s rozmerom solidarity a pomoci ľuďom v núdzi sa stala prítlačivou aj pre dnešné deti a mladých.

Dobrá novina je verejná zbierka povolená Ministerstvom vnútra SR. Počas vianočného obdobia deti koledami a vinšami ohlasujú radostnú zvesť o narodení Krista v rodinách svojich miest a obcí. Súčasne zbierajú finančné prostriedky, ktorými Dobrá novina podporuje rozvojové projekty v krajinách afrického kontinentu. Podporou vybraných projektov v oblasti vzdelávania, zdravotnej starostlivosti a zabezpečenia prístupu k čistej pitnej vode v krajinách východnej Afriky pomáha Dobrá novina ľuďom v ťažkých životných situáciách získať podmienky na dôstojnejší život.

V našej farnosti sa do 20. ročníka Dobrej noviny zapojili koledníci 26. a 27. decembra, pričom ich do svojich domácností prijalo takmer 80

rodín. Deti z piaristickej školy koledovali v prvý deň v dvoch a v druhý v troch skupinách a spolu s príspevkami, darovanými na Dobrú novinu mimo koledovania, vyzbierali spolu 4 096,85 eur. Deti z "horného kostola" chodili v jednej skupine obidva dni a súhrnne vykoledovali 1 030 eur. Všetkým darcom v mene detí, ktorým bude pomoc poskytnutá, srdečne ďakujeme.

Z výťažku verejnej zbierky podporí Dobrá novina v roku 2015 viaceré rozvojové projekty, vytvárajúce podmienky na dôstojný život detí, žien, mladých ľudí, rodín a komunit v piatich afrických krajinách: Keni, Južnom Sudáne, Ugande, Etiópii a Rwande.

Vzdelávanie detí, mladých ľudí či dospelých je dôležitou oblasťou

DOBRÁ NOVINA MENÍ MÔJ ŽIVOT

1/15

spolupráce Dobrej noviny s miestnymi organizáciami v Afrike. Vzdelávanie detí ulice v okrajových štvrtiach Nairobi v Keni, slumoch, sa stalo prvým projektom, ktorý Dobrá novina podporila na začiatku svojho jestvovania. V súčasnosti už podporuje aj mladých - dáva im príležitosť na získanie remeselných zručností. Vzdelávanie dospelých je zamerané na získanie základnej gramotnosti a na doplnenie vedomostí v prípade, že v detstve školu ukončili predčasne.

Milosrdné sestry v Nairobi sa venujú obyvateľom slumu Mukuru. Mnohí z nich si nemôžu z finančných dôvodov dovoliť navštevovať strednú školu. Sestry ponúkajú možnosť pobedného a večerného štúdia, ktorého cieľom je ukončenie stredoškolského vzdelania. Práve ono je cestou na získanie zamestnania.

Vďaka Dobrej novine katolícka die-

céza Lodwar na severozápade Kene vzdeláva dospelých v oblasti Turkana. Nomádsky spôsob života, spočívajúci v chove zvierat a presúvaní sa z miesta na miesto za vodou a pastvinami, spôsobuje nízku gramotnosť Turkancov. V porovnaní s potrebou zabezpečiť si obživu nepovažujú vzdelávanie za také dôležité. Na zvýšenie kvality ich života niekedy stačí, ak sa naučia čítať, čo im uľahčí nakupovať a umožní im prečítať si výsledky svojich detí v škole. Vďaka počítaniu spoznávajú skutočnú veľkosť svojich stád kôz a tiav.

Prehľad podporených projektov 19. ročníka Dobrej noviny a prebiehajúcich projektov 20. ročníka nájdete na stránke www.dobranovina.sk.

Podľa webovej stránky Dobrej noviny pripravil Alojz Vlčko

Pozvánka na Modlitbové trojdné Modlitieb matiek

Mamy z hnutia Modlitby matiek z komunity *Útecha* Vás v dňoch 23. - 25. januára 2015 pozývajú na spoločné modlitby, v ktorých sa duchovne spoja matky, otcovia a deti v mnohých krajinách sveta.

Modlitby budú prebiehať v spomenutých dňoch vo farskom Kostole sv. Bartolomeja v Prievidzi po večerných svätých omšiach (v piatok o 17.00, v sobotu o 17.30 a v nedeľu o 19.00).

Rozália Cibulová

Vianočný benefičný koncert opäť pomohol charite

Vianočný benefičný koncert sa konal 18. decembra 2014 v piaristickom Kostole Najsvätejšej Trojice v Prievidzi pod záštitou primátorky mesta Prievidza Kataríny Macháčkovej. Pripravilo ho Spoločenstvo Piar v spolupráci s Piaristickou spojenou školou. Výťažok z neho, 1000 €, putoval na podporu aktivít Charity - domu sv. Vincenta, n.o. v Prievidzi.

Koncert pozostával z dvoch predstavení. Prvé pre študentov Piaristickej sporej školy sa konalo doobeda o 11.00. Druhé pre verejnosť začalo poobede o 16.00. Dramaturgiu programu už po štvrtýkrát pripravil absolvent piaristického gymnázia Ján Grešner.

Program bol kvalitný, vyvážený a obsahoval hlboké duchovné poslanstvo. V úvodnej videoprojekcii boli účastníci koncertu vtiahnutí do Božieho zámeru - stvorenia sveta, stvorenia človeka. Nasledovala pieseň Vchádza Kráľ (King is here), pri ktorej mnohým naskočili zimomriavky. Moderátori Adriana Radosová a Radovan Bezák privítali prítomných i vzácných hostí a odovzdali slovo Ing. Vladimírovi Macháčkovi. Ďalšiu časť programu tvorilo pásmo piesní spevokolu Rosnička a vystúpenie žiakov štvrtých ročníkov ZŠ, ktorí vtupnou scénkou a piesňami s regionálnymi prvkami predstavili udalosti narodenia Ježiška v Betleheme na ľudovú nôtu.

Nasledovali príhovory riaditeľa charity pána Milana Petráša a pána dekana Vladimíra Slováka. Zazneli tu informácie o činnosti charity a o projektoch, ktoré sa aj vďaka finančnému výťažku z minuloročného benefičného koncertu podarilo uskutočniť. „Som rád, že Prievidžania v tento rok viac začali vnímať rozmer lásky a pomoci blíznym a v charite sa nám rozbehli nedeľné výdaje stravy,“ povedal pán dekan Slovák.

Muzikálová scénka s výbornými hereckými výkonmi (jej originálny scenár napísala Lucia Sekerová) pripomenula prítomným nádej, že Svetlo stále v našich tmách svieti, i keď ako zaznelo v jednej z piesní: „Občas je svetlo za zákutou, občas je svetlo za rohom.“

Na záver kapela GodKnows hudobne sprevádzala spevokol Bázeň i spevokol Rosnička pri radosťnom spievaní kolied. Páter Juraj Ďurnek SchP udelil prítomným Požehnanie sv. Patrika, predstavujúce Boha Otca ako Boha lásky, nehy, pokoja. Posledná videoprojekcia piesňou Tichá noc, svätá noc pripomenula význam Vianoc, ako i radosť z Narodeného Spasiteľa, zo Svetla prichádzajúceho do mnohých tmavých miest, ktoré sa Jeho príchodom zmenia.

Spolupráca piaristickej školy a Spoločenstva Piar s prievidzskou charitou nespočíva len v organizovaní benefičných koncertov, ale i v celoročnej dobrovoľníckej pomoci charite. Ide predovšetkým o službu výdaja stravy v sobotu podľa rozpisu dobrovoľníckych služieb.

Text: Anežka Kútiková
Foto: M. Melicherčíková

Charita sa postarala o klientov aj počas Vianoc

Ľuďom bez domova a v núdzi poskytla Charita - dom sv. Vincenta svoje služby aj počas sviatočných vianočných dní. Výdaj stravy zabezpečili dobrovoľníci.

Charita - dom sv. Vincenta aj počas týchto Vianoc pomáhala ľuďom bez domova a v núdzi. Už tradične boli pripravené aj aktivity, ktoré klientom ozvláštnili sviatočné dni. Nechýbal medzi nimi zber suchého vianočného pečiva a ovocia, ani slávnostný obed na Mikuláša a Štedrá večera na Vianoce.

Do služby rodín pri výdaji stravy v nedeľu sa vo štvrtú adventnú nedeľu zapojila aj rodina primátorky mesta Prievidza Kataríny Macháčkovej, ktorá obed uvarila a vydala spolu so svojím manželom, synom a dcérou

„Vďaka grantu od spoločnosti GSK dobrovoľníci pripravili slávnostný obed aj na sviatok sv. Mikuláša. Z tohto projektu bola takisto podporená Štedrá večera a financované malé darčeky, ktoré boli klientom vydané na Štedrý deň, a tiež realizačné náklady Benefičného koncertu, ktorý sa konal 18. decembra,“ hovorí riaditeľ neziskovej organizácie Charita - dom sv. Vincenta, Milan Petráš.

Z finančných prostriedkov z programu Darujte Vianoce Nadácie Orange nezisková organizácia zrealizovala aj ďalší malý projekt. V rámci neho dobrovoľníci pripravili pre tri rodiny, v ktorých bolo spolu až 9 detí, medovníčky a špeciálne darčeky. Tento grant pokryl aj časť nákladov na Štedrú večeru. Na Štedrý deň vydali dobrovoľníci zo Spoločenstva Piar

s pátrami piaristami spolu 77 porcií Štedrej večere a balíčkov pre klientov.

„Chcem zdôrazniť, že bez ochoty a obetavosti dobrovoľníkov a štedrosti našich darcov a firiem, ktoré nám podporili malé projekty, by sme nemohli túto pomoc poskytnúť. Aj preto sa za ňu chcem aj touto formou poďakovať,“ dodal Petráš.

Primátorka Katarína Macháčková s rodinou pri výdaji stravy na štvrtú adventnú nedeľu

Dobrovoľníci zo Spoločenstva Piar, ktorí pomáhali na Štedrý deň

Text: Alojz Vlčko

Foto: A. Vlčko a Spoločenstvo Piar

Mojou hviezdou je On

Karol Lovaš, Gottschalk, brat Šavol. To všetko sú mená jedného človeka. Občianske, rehoľné, umelecké. Možno niektoré z nich poznáte. Či už z dávnejších čias z Rádia Twist, alebo zo súčasnosti z knižných publikácií, ktoré môžeme nájsť na pulkoch našich kníhkupectiev. On sám sa za hviezdu nepovažuje. Pravdou však je, že ľuďom nie je až taký neznámy.

Slovo hviezda má v slovenčine rôzne významy. Okrem toho pôvodného, astronomického, i prenesený - hviezda ako slávna osobnosť. Vy sám ste tak trochu zakúsili, čo to znamená byť hviezdou novinárskeho neba. Čo vám vo vašej práci prinieslo takýto úspech?

Zaiste to bola nahrávka Ivana Gašparoviča, ktorý hovoril o prezidentovi Kováčovi ako o „starom ujovi“, nahrávka Slotových povestných slov „do tankoch na Budapešť“. Pravidelne som v polovici 90. rokov prinášal záznamy z mítingov vládneho HZDS. CNN prebrala moje komentovanie zatýkania Vladimíra Mečiara vo vile Elektra. Urobil som rozhovory s Vasilom Biľakom, Aloj-

zom Lorencom. Bol som vojnovým reportérom v Belehrade i Kosovskej Prištine. Z mnohých tých vecí žije slovenská žurnalistika dodnes.

Bola to hektická a krásna doba. Spätne si uvedomujem, že mať v živote „všetko“ môže byť vskutku nebezpečné.

V čom spočíva toto nebezpečenstvo?

V egoizme. A ten je základom každého hriechu.

Koho ste vy v tých časoch vnímali ako „hviezdu“? Kto bol vašim vzorom?

Silná generácia novinárov ako Adriana Hostovecká, Anna Sámelová, Anka Vargová, Peter Susko, Jožo Hubel, Martin Lengyel. S úctou som sa díval na Ferka Meliša či Kláru Grossmanovú. A nesmiem zabudnúť ani na skvelého rozhlasáka Michala Tvarožka.

V čom je pocit „byť hviezdou“ príjemný? A v čom nebezpečný?

Nikdy som sa necítil ako hviezda. A myslím, že som ňou ani nikdy nebol. Na tom živote predtým bolo príjemné, že vás ľudia spoznávali. A nepríjemné? Že vás ľudia spoznávali. V oboch prípadoch si neskromne mysleli, že ste ich. Že im tak nejako patríte. To bolo na tom čudné. Aspoň pre mňa. Lebo okrem „potrebnej“ dávky exhibície som skôr plachý človek, milujúci samotu.

Rozhodli ste sa stať kňazom. To v

Karol Lovaš so sestrou Elvírou,
zakladateľkou komunity Cenacolo

dnešných časoch rozhodne nie je žiadne lukratívne povolanie. Existuje teda čosi viac ako „svetská sláva“?

Áno. Nemať všetko. Pochopiť, že stačí mať niečo. A ja som to niečo - Niekoho našiel. A on ma urobil šťastným.

Život novinára je vo všeobecnosti plný rýchlosti, stresu, hektiky. Vy ste sa rozhodli pre rehoľu premonštrátov - a to musel byť riadny skok. Nebolo tam zrazu ticha a pokoja na vás až „priveľa“? Ako ste to zvládli?

Pre mňa to bol prirodzený vývoj. Mal som z čoho uberať. A veru do dnes nie som poriadne hotový. Pôsobíte ako kňaz v malej českej obci Božejov. Stále sa však stretávate či účinkujete s osobnosťami slávneho mena - Marta Kubišová, Eva Pilarová, Naďa Urbánková, Štefan Margita, Richard Müller... Čím sú pre vás vzácní?

Moja skúsenosť je, že každý, kto v živote dosiahol čo len málo, je úplne normálny. Nie je pyšný a nafúkaný. To sú obvykle len hlupáci. Múdry človek vie, že je „iba“ nositeľom daru a podľa toho sa aj správa.

14. februára príde opäť ku mne na faru Štefan Margita s manželkou Hankou Zagorovou. Keď u nás vystupoval prvý raz, po vystúpení som mu hovoril: „Vieš, keď som ťa viedol do sály, mal som strach obzrieť sa za seba. Báľ som sa, či tam ešte budeš.“

Usmial sa. Naša kultúrna sála je ako výjav z Danteho Božskej komédie. Peklo, očistec a raj. Prechádza sa cez

krčmu a postupne sa pohľad vylepšuje.

Keď mal Štefan Margita prísť, moje tety ma prinútili vymalovať. Hovorili: „Sem Štefan nemôže vojsť.“ A tak sme vo februári maľovali. Božejov síce nie je Metropolitná, ale v New Yorku by kvôli Margitovi asi nikto nemaľoval. Takže božejovské tety sú vlastne svetové.

Zdá sa, že mediálnu hviezdu máme v ostatné roky i my vo vnútri katolíckej Cirkvi. Lepšie povedané, v jej čele. Čím si podľa vás médiá získal pápež František?

Žeby svojou normálnosťou?

Mňa osobne viac ako pápež František prekvapuje skutočnosť, že keď sa niekto správa normálne, dokáže tým niekoho prekvapiť. A priznajme si, najviac „prekva-pení“ zostávajú ľudia v Cirkvi. Tí mimo nej sa nezištne tešia.

Čo sa týka Cirkvi, v médiách sa s veľkým záujmom pretriasajú najmä negatívne záležitosti. Prečo je to tak? Nedal by sa podľa vás tento stav nejako zvrátiť?

Už dávnejšie som si uvedomil a kde si tiež napísal, že dnes je Cirkev jedným z posledných miest dobrých

správ. Teda aspoň teoreticky by mala byť.

Prakticky vidíme, ako sa o to usiluje pápež František. A nielen on. Môj profesor dogmatiky pri charakteristike Cirkvi s obľubou používal výrok z filmu Limonádový Joe: „Padouch alebo hrdina, my jsme jedna rodina.“

Ukážte mi inú inštitúciu, v ktorej by ste mali miesto, aj keď by ste neboli hrdina, ale ten druhý? Všade inde vás odsúdia, vyhodí. Úloha Cirkvi ale práve tu začína. Postará sa o obidvoch.

Pred Vianocami vám vyšla nová kniha - Pojedači Boha. Akému druhu čitateľov by ste ju odporučili?

Každému. Je určená človeku. Premýšľajúcemu. Hľadájucejmu.

Max Kašparů k rukopisu poznamenal: „Pokiaľ križovatka ciest nakreslená na papieri leží na stole, zostáva križovatkou. Ak však ten papier zavesíme na stenu, vytvoríme z križovatky križ. Môj premonštrátsky spolubrat, kňaz a priateľ, dokáže vytvoriť pravý opak. Z Kristovho križa životnú križovatkou. Tajomstvo vertikály pretaviť v horizontálu ľudskej existencie.“

Pre mňa bolo v živote veľmi dôležité zistenie, že aj niekto iný myslí tak ako ja. Že nie som žiadny mimozemšťan. Je dobré vedieť, že v živote nie sme sami.

My, kresťania, máme takú špeciál-

nu kategóriu ľudí, ktorí nám často slúžia ako vzor - svätých. Ktorý z nich patria k vašim najobľúbenejším?

Osobitnú úctu mám k otcom nášho rádu k svätému Norbertovi a Augustínovi. Narodil som sa 1. októbra, takže aj sv. Terezka má miesto v mojom srdci. Rovnako pápež Ján XXIII. či ctihodná matka Elekta, ktorá bola zakladateľkou pražského Karmelu. Moje prvé kroky po príchode na pražské štúdiá viedli práve na pražský Karmel poprosiť o modlitby. Bez nich by som nebol tým, kým som.

V tomto čase si pripomíname putovanie mudrcov za hviezdou, ktorá ich priviedla ku Kristovi. Za akou hviezdou putujete vy? Kam dúfate, že vás dovedie?

Mojou hviezdou je On. Pred rokmi ma zvedol. A ja som sa nechal zviest'. Nakoniec, bol jediný, ktorému sa to podarilo.

Povedal som mu svoje „áno“, ktoré odvtedy denne opakujem. Môj Boh ma „trestá“ láskou a ja som mu za to nesmierne vďačný.

Vo vzťahu k druhým sa snažím o to isté. Dávať to, čo sa mi od Neho dostáva. Neurobil som si z jeho odpustenia a lásky opevnený hrad. Snažím sa z nich postaviť most.

Za rozhovor ďakuje Petra Humajová

Foto: Facebook

Karol Lovaš (brat Šavol) je premonštrátsky kňaz. Narodil sa 1. októbra 1976 v Trnave. Pred vstupom do kláštora bol politickým reportérom a moderátorom Rádia Twist. V roku 2009 absolvoval Teologickú fakultu Univerzity Karlovej v Prahe. Doktorát z teórie a dejín žurnalistiky získal na Katolíckej univerzite v Ružomberku.

Je autorom viacerých knižných publikácií - *Biľakovo svedectvo*, *Človek, Za múrmi kláštora*, *Boží šašo....* V súčasnosti je možné zakúpiť si jeho tituly *Kto sa chce naučiť bicyklovať*, *musí aj padnúť*, *Náš Boh nosí zásteru* či najnovší *Pojedači Boha*. Každotýždňové „víkendovky“ publikuje na www.aktuality.sk.

Na mojom nebi žiaria aj tieto hviezdy

Už ako malú ma fascinovali príbehy svätých. Ich životy boli dobrodružné, zároveň plné tajomstva. Čo presne sa v ich srdci odohrávalo? Aký vzťah s Bohom mali? Lákalo ma skúmať originálny spôsob, akým ich Boh viedol.

Vyrástla som a hviezd na mojom pomyselnom nebi pribudlo. Nie sú to už len svätci oficiálne vyhlásení Cirkvou. Pozerám okolo seba a vidím vzácných ľudí. Dnes vám chcem niečo prezradiť o dvoch z nich.

Milan Bridiš

„Čo by si chcel, aby o tebe povedali na tvojom pohrebe? Tvoja rodina, priatelia, kamaráti?“ Až keď som napísala túto otázku do správy na Facebooku a odoslala ju, uvedomila som, si že som možno „prestrelila“. Možno to nebola veľmi vhodná otázka. Poslala som ju totiž človeku, ktorý je už v dôchodkovom veku. Ale odpoveď môjho priateľa mi naznačila, že sa vôbec neurazil a isto si nemyslí, že ho už chcem pochovávať. „Chcel by som, aby na pohrebe povedali, že som si uvedomoval veľkosť Božieho milosrdenstva voči mne a že som sa snažil rozdávať okolo seba dobro.“

Človek plný pokoja, schopný empatie a hľadajúci s nadhľadom, ľud-

skosťou a úsmevom kompromisy v konfliktoch. Milan. Človek, ktorý iným vlieva nádej do srdca povzbudzovaním a odhaľovaním pokladov, ktoré oni sami v sebe nevidia. Svedčím o tom z vlastnej skúsenosti, pretože Milan ma často prekvapoval svojou dobrotou a malými gestami lásky.

Poznáme sa už roky. Chodila som na základnú školu a on bol na nej riaditeľom. Istý čas ma viedol aj ako futbalový tréner a čas tréningov i zápasy s ním boli skvelé. Potom sme pár rokov neboli v kontakte. Vyštudovala som strednú i vysokú školu, začala som pracovať a vďaka Facebooku sme sa opäť stretli.

Čo ma na ňom fascinuje je, že si aj dnes pamätá dátum môjho narodenia i dátum menín. Neuveriteľné! Pamätá si aj jednu moju myšlienku, ktorú som vyslovila 27. apríla 1997. Je to dátum, v ktorom sme s futbalovým tímom boli na turnaji v Zuberici. Milan sa o tom čase vyjadril takto: „Rád spomínam na najkrajšie okamihy svojej ‚trénerskej‘ kariéry z 26. a 27. apríla 1997.“

Má neskutočne dobrú pamäť. Často sa ma pýta, ako sa mi darí bojovať s realitami života a pri lúčení žehná zámery môjho srdca. Jeho usporiadanie hodnôt je pre mňa vzorom. Na 1. mieste má vieru v Boha, ďalej nasleduje rodina, priatelia a ľudské vzťahy. Je to muž, ktorý sa v živote stal z chlapca kráľom.

PaedDr. Milan Bridiš

- narodený 20. 5. 1951 v Rimavskej Sobote

- ženatý (manželku Viktoriu považuje za najväčšie víťazstvo v živote), má 2 deti a 4 vnúčatá
- milovník futbalu (aktívne hrá futbal aj v 63 rokoch a súperu ho oslovujú ujo) a predseda Futbalového klubu Sport Club Hronské Kľačany a žiackeho futbalového KŠK (Kresťanský športový klub) Juventus Levice
- riaditeľ Cirkevnej základnej školy sv. Vincenta v r. 1991-2009
- dohovoriť sa po rusky, nemecky, anglicky, francúzsky (ale za jediný jazyk, ktorému rozumejú deti bez ohľadu na intelektuálne schopnos-

ti, považuje jazyk lásky a dobra)

- držiteľ Malej medaily sv. Gorazda za celoživotnú prácu a mimoriadne výsledky dosiahnuté vo výchovno-vyučovacom procese

Jedna z mnohých myšlienok, ktorými formuje mladých:

„Predpokladom vzťahov je vzájomná dôvera. Pocit určitej spolupatričnosti jedného k druhému a hlavne každého z nás k ostatným. Hráči si musia uvedomiť, že to jednoducho nejde nepatriť k mužstvu a už neexistuje, aby nedávali futbalu všetko.“

Věra Pokorná

Druhá z mojich hviezd je vzácna žena, ktorú poznám osobne len 3 roky. Najskôr som si myslela, že je pre mňa „nedostupná“. Ale paradoxne v jej prítomnosti, v komunikácii s ňou som sa cítila veľmi dobre a prirodzene. Napriek svojej inteligencii a odbornosti je nesmierne ľudská a ústretová.

Najviac ma oslovila tým, že k všetkým ľuďom pristupuje s úctou. Vo svojich 75-tich rokoch je plná života, optimizmu a nádeje. Nebojí sa priznať, že celý život hľadala vzor vo svojej odbornej práci a našla ho len pred cca 15-timi rokmi a veľmi sa tomu potešila. Skvelý odborník a skvelý človek. Věra.

Vo svojej odbornej publikácii má kapitolu s názvom „O pokoře terapeuta“ (iste nie preto, že Pokorná je jej priezvisko J). Môžem svedčiť o tom, že pani Pokorná je naozaj pokorná terapeutka. Nebojí sa chýb, lebo chyby vníma ako príležitosť k rastu. Sama na kurze, ktorého som sa zúčastnila, vyzývala prítomných, aby ju upozornili, ak urobí nejakú chybu a za každé takéto upozornenie prejavila vďaku. Žena,

Věra Pokorná s profesorom Feuersteinem na kurze v Paríži

ktorá je zameraná na vzťahy a prejavovanie ľudskosti.

PhDr. Doc. Věra Pokorná

- narodená v roku 1939 v Brne
- vydatá, má s manželom 4 deti a 13 vnúčencov
- vysokoškolský pedagóg a psychológ, zakladateľka centra Cogito - Centra kognitívnej edukácie
- prekladá, publikuje a vedie kurzy, v ktorých učí poslucháčov metódu Inštrumentálneho obohatenia R. Feuersteina
- dohovoriť sa po rusky, nemecky, anglicky

Pár jej myšlienok:

„Aj v školstve záleží na vzťahoch. Pomáha viera, že každé dieťa sa môže posunúť.“

„V psychologickej praxi som sa veľmi veľa naučila od svojich klientov. Uvedomila som si, že bez tohto zamestnania by som nikdy nevidela spôsob života ľudí v takých rôznych spoločenských vrstvách. U niekto-

rých ľudí, ktorí sa pohybovali vo veľmi nízkom sociálnom postavení, som si uvedomovala, čo je to vlastne ľudskosť.“

(Zdroj: www.centrum-cogito.cz)

V myslí sa mi vynárajú aj ďalšie hviezdy, ale o tých napíšem možno niekedy nabadúce.

Anežka Kútiková

Traja králi mojou hviezdou

Prišli ako sme sa dohodli. Včas, všetci spolu i so svojimi blízkymi. Priniesli svoje dary a hneď, len čo vošli, ich rozbalili. Radosť, smiech a šťastie.

Vďaka Pánu Bohu, chodia často a tých darov sa nám ujde vždy a každému dosýta. Keď prichádzajú, majú už svoje rituály. Prvý ide sám, druhému pomáhame a tretieho prinášajú. Zaťukajú na okienko hodín elektromeru, zabúchajú na dvere nášho bytu a snažia sa otvoriť si. Najvyššiemu sa to už vždy, keď je odomknuté, podarí. Nedávno už i ten menší dosiahol na kľučku a - s iskrou v očku si otvoril.

V chodbičke si obaja sadnú, lepšie povedané tisnú sa na malom stolčeku, na ktorom sedávala a jazdila do zoderatia koliesok ich maminka. Moji vnúčikovia.

Kým toho najmenšieho maminka vyzlieka, tí moji dvaja väčší bez kráľovskej grácie vzdychajú, funia a snažia sa vyzuť si zimné topánčky. Hotovo. A už sa tisnú do obývačky. Joj, ešte sa treba vyzliecť, nech sa veličenstvá nespotia. Až teraz je to v poriadku a ide sa preskúmať nádielka pod stromčekom. Cestou si musí ešte ten najstarší oplátkovú rúrku nastoknúť na prštek a takto hendikepovaný sa snaží dobehnúť mladšieho pri energickom trhaní papiera a rozbaľovaní veľkej škatule. Najmenší oblapkáva svoj balíček

a s maminkinou pomocou skúma, čo v ňom asi je. Svetielka zo stromčeka sa odrážajú v jeho veľkých očiach. Hneď po vybalení plátenných hračiek sa ešte viac rozšírili a šťastie s nich srší na každého v izbe. Radostne šermuje ručičkami, v ktorých stíska hračky. Dvaja starší sa nedajú zahanbiť a kusy papiera sa občas vznesú a padajú okolo nich. Vlastne nie stále, lebo sklon k poriadku ich občas pribrzdí, keď kratučko zarozmýšľajú, či môžu len tak rozhadzovať.

Hviezdičky moje. Žiaria mi tu a topia vo mne všetko, čo sa snažilo byť predtým dospelé. Búrajú naučené, strhávajú nastrojené a otvárajú zamknuté. Traja králi v plnej kráse. Múdri v bezprostrednosti, bohatí v láske a slávni vo svojej čistote.

Takto prišli k nám. S hviezdami v očiach a v srdciach. Znovu mi potvrdili, že vedia viac ako my... Ponerám do ich očí a chcem sa dozvedieť viac, učiť sa od nich dôvere, oddanosti a úplnej odovzdanosti. Prinášajú svetlo Božej lásky a nádeje vo mňa, dospelého. Ale... neprichádzajú aj oni za hviezdou?

Mária Melicherčíková

Výročná správa Ružencového bratstva sv. Bartolomeja vo farnosti Prievidza - mesto za rok 2014

Drahí ruženčari, dovoľte mi, aby som Vás oboznámil s hodnotením našej činnosti za uplynulý rok 2014. Ružencové bratstvo našej farnosti je početne najväčším združením v našej farnosti i v dekanáte. Chcel by som sa Vám, vážení ruženčari, vrelo poďakovať za Vašu trvalú modlitebnú aktivitu. Zvlášť moja vďaka patrí horliteľom ruží, tzv. ružencovým matkám či „otcom“, na pleciah ktorých spočíva starosť o pravidelnú a dôslednú výmenu desiatkov i o naplnenie počtu ruže.

Počty členov

V našom ružencovom bratstve sme v r. 2014 mali 13 ruží Živého ruženca, z toho 12 ruží úplných a 1 neúplnú v zmysle stanov. Oproti roku 2013 došlo k miernemu úbytku členov v 13. ruži, počet ruží sa však nezmenil a možno ho považovať za stabilizovaný.

Predpoklad, že je tu priestor na vytvorenie ďalších ruží, o ktorom sme uvažovali po vykonaní reformy v r. 2011, sa nenaplnil. Noví členovia do ruží prichádzajú ojedinele a ruže sa zväčša dopĺňajú z ruže č. 13 v zmysle stanov. K 31. 12. 2014 sme evidovali v živom ruženci 248 členov, v svätom ruženci 171 členov a vo večnom ruženci 36 členov.

Podľa stanov sa členovia živého ruženca zúčastňujú na spoločnom mesačnom stretnutí. Na stretnutí sa spoločne pomodlíme, pričom modlitbu vedie vždy člen inej ruže. Ďalej si postupne preberáme stanovy a aktuálne informácie. Taktiež blahoželáme jubilantom a ponúkame časopis Ruženec, vydávaný dominikánskym centrom. Hlavným bodom stretnutia je výmena kartičiek, ktorá sa v našom bratstve uskutočňuje od reformy iba spôsobom losovania. K okrúhlym jubileám zasielame našim jubilujúcim členom blahoželania ako prejav úcty a lásky spoločenstva. V roku 2014 sme mali 42 jubilantov v živom ruženci a 35 jubilantov v svätom a večnom ruženci.

ci. Za členov ružencového bratstva sa slúžia sväté omše, za živých členov každý prvý utorok v mesiaci o 16.30 a za zosnulých každý druhý utorok v mesiaci o 16.30.

Predmodlievanie

Okrem základnej modlitby ruženca podľa rozpisu ruže bratstvo zabezpečuje aj pravidelné predmodlievanie sa ruženca pred svätými omšami doobeda (sv. omša o 12.00) a poobede (sv. omša o 16.30) a v nedeľu doobeda a večer (sv. omša o 9.00 a 18.00). Je veľmi žiaduce, aby sa čím viac ruženčiarov prichádzalo pred omšou modliť. Modlitbu zabezpečuje niekoľko našich obetavých členiek, ktoré sa striedajú podľa pravidelného rozpisu. Počas roka 2014 to boli: p. Bobušová, p. Dalmaďová, p. Galečková, p. Gromová, p. Ondrušková, p. Ing. Pogorielová, p. A. Ševčíková, p. M. Ševčíková, p. Šímkovičová, p. Švolíková a p. Takáčová. Zasluhujú si našu úctu a vďaka za to, že obetujú svoj voľný čas na túto modlitbu.

Aspoň päťkrát do mesiaca, vždy na prvú sobotu, v každý utorok a tiež na mariánske sviatky sa konajú Večeradlá modlitby s Pannou Máriou. Táto pobožnosť Mariánskeho kňazského hnutia, ktorej jadrom je tiež modlitba sv. ruženca, je medzi ruženčiarimi takisto veľmi obľúbená. Večeradlá viedli p. Galečková, p. Grolmusová, p. Gromová, p. M. Karaková, p. Ondrušková, p. Ing. Pogorielová, p. Ing. Pogorielov, p. A.Ševčíková, p. Švolíková a p. Takáčsová. V priebehu roka nahradila p. A. Ševčíkovú p. A. Záhová.

Ruženčiari pravidelne prichádzajú i na prvonedeľné pobožnosti k Najsvätejšej sviatosti Oltárnej. (Následne sa koná pravidelné mesačné stretnutie členov živého ruženca.) Zabezpečovali aj účasť na celodenných adoráciách podľa požiadaviek farského úradu.

Duchovná obnova

Duchovná obnova ruženčiarov - už XIX. ročník - sa konala opäť ako dvojdná 19. a 20. septembra (piatok a sobota) za účasti 30 - 70 veriacich z nášho ružencového bratstva, ale i z iných farností. Uskutočnila sa vo farskom kostole a mala tému „Cirkev na prahu tretieho tisícročia“. Prednášateľom bol dp.

Martin Sebiň, ktorý dlhý čas bol na misiách na Sibíri. V štyroch prednáškach veľmi pekne a s citom tému vysvetlil a aj odpovedal na otázky veriacich. Prednášky boli veľmi hodnotné a mali veľký úspech u našich ruženčiarov i u ostatných účastníkov. Z obnovy sme zabezpečili pre záujemcov zvukový záznam. Žiaľ, účasť bola veľmi slabá, takže je potreba prehodnotiť, či v tradícii ruženčiarkej duchovnej obnovy pokračovať.

Aktivity mimo Prievidze

Z mimoprievidzkých aktivít naši ruženčiari chodia na krížové cesty do Nitrianskeho Pravna. Konajú sa v každý posledný piatok v mesiaci a v pôstnom období každý štvrtok. V uplynulom roku farský úrad organizoval púť na fatimskú sobotu na Starých Horách od mája do októbra. Niektorí členovia bratstva sa tiež zúčastnili aj rôznych ďalších aktivít na farskej i celoslovenskej úrovni (obnova u sestričiek, obnova katechéto a lektorov v Chrenovci, diecézne a celoslovenské večeradlá s Pannou Máriou, Konferencia katolíckej charizmatickej obnovy v Trnave a pod.).

Ponuka bola za uplynulý rok veľká, ale napriek tomu Vás radi, milí ru-

ženčiari, vyzývame viac využívať jednotlivé možnosti, ktoré sa Vám ponúkajú k duchovnému rastu. Vo vestibule farského kostola máme po pravej strane našu nástenku, kde uverejňujeme potrebné oznamy.

Finančné hospodárenie

Naše bratstvo má vlastné finančné hospodárenie. Pokladňu aj za uplynulý

rok obetavo viedla pani Gromová a príspevky sčítavali ďalší členovia finančnej komisie, p. Danišová a p. Ing. Pogorielová. Bratstvo objednáva časopis Svätý Ruženec, ktorý sa poskytuje našim členom na mesačnom stretnutí. Členovia pri odbere časopisu dávajú svoj príspevok na činnosť bratstva, čo je náš hlavný príjem.

Z jednotlivých ruží boli príspevky nasledovné: ruža 2 - 45 €, ruža 5 - 55 €, ruža 6 - 20 €, ruža 7 - 25 €, ruža 8 - 20 €, ruža 9 - 53 €, ruža 12 - 20 €. Z Vašich príspevkov sme v roku 2014 zaslali na misie 100 €, na Rádio Lumen 100 €, na Televíziu Lux 100 €, na Televíziu Noe 100 €, a pre prievidskú Charitu - dom sv. Vincenta, n.o. 150 €. Na vykurovanie kostola sme poskytli 100 €. Ďalej poskytujeme finančné prostriedky na kytice pre sviatky našich kňazov

a na čistiace prostriedky pre upratovanie kostola.

Výdavky mimo rozpočtu do výšky 35 € schvaľuje v zmysle stanov horlité bratstvo, nad túto sumu stretnutie horliteľov ruží. Finančné plnenie za r. 2014 a návrh rozpočtu na r. 2015 budú schválené zborm horliteľov ruží po januárovom stretnutí.

Na záver by som Vám, drahí ruženčiar, chcel v novom roku 2015 zaželať veľa Božieho požehnania a ochranu Matky Božej, pevné zdravie a pokoj v rodinách.

Ing. Konstantin Pogorielov,
horliteľ Ružencového bratstva vo
Farnosti sv. Bartolomeja
Prievidza - mesto

Redakčne upravené a krátené.

Foto: Archív a Flickr.com

by FotoKatolik

Chytiť Boha za srdce

Je možná taká vec? Dá sa Boh „chytiť za srdce“? Ako a kto to dokázal? Odpoveď nájdeme, keď sa opýtame sami seba, kto je schopný „chytiť nás za srdce“ najviac zo všetkých stvorení tohto sveta.

Určite dlho nerozmýšľate. No predsa...dieta! Alebo dospelý s vlastnosťami dietťa. Svojou jednoduchosťou, radosťou, úprimnou dôverou a láskou premieňa dieta náš často všedný život na život plný nehy, lásky, ale i dobrodružstva a radosti. Prináša svetlo do ponurých zákutí tohto sveta i našej vlastnej duše a oživuje skrehnuté srdce nádejou. Tak sme prežívali Vianoce, nie?

Zostať dietťaťom

Dietťa je určite najdôležitejším tvorom na tejto Zemi a práve ono „chytá Boha za srdce“. Lenže, poviete si, to mám zostať dietťaťom, aby som sa priblížil k srdcu Boha? Áno, zostať malým, hoci si už veľký.

Dôverovať Bohu tak, ako dieťa dôveruje dobrému otcovi. Lebo otec neodolá dôvere svojich detí, to je nemožné. Takto nám to svojím nenápadným životom, ale s o to väčším „hviezdny leskom“ po smrti, ukázala malá priateľka Ježiša, sv. Terézia z Lisieux.

Nenašla som jagavejšie hviezdne svetlo, odlesk Ježišovho svetla v „obyčajnom“ človeku, akým je práve sv. Terezia. Mnohých odrádza, že bola „mníškou“, ale som presvedčená, že jej „malá cesta“, vďaka ktorej sa i bez teologického vzdelania stala Učiteľkou Cirkvi, sa môže stať každému človeku spoľahlivou navigáciou na ceste za Ježišom, jediným pravým Svetlom. Te-

rezkina „malá cesta“ je cestou lásky a dôvery dieťaťa. Ako hovorí žalmista: „Čakal som, čakal na Pána a on sa ku mne sklonil.“ (Ž 40)

Cesta pre každého

Bezhraničná dôvera v Božiu dobrotu a jeho vernosť je jadrom Terezkinej teológie. A táto cesta je naozaj ÚPLNE PRE KAŽDÉHO, preto nikto nemusí klesať na mysl, ani tí najmenší, najúbohejší, najhriešnejší. Veď sama Terezka nás povzbudzuje slovami: „Cítim, že ak by si (Ježiš) čirou náhodou našiel slabšiu, menšiu dušu, ako je moja, s radosťou ju zahrnieš ešte väčšou priazňou, ak sa s úplnou dôverou odovzdá tvojmu nekonečnému milosrdenstvu.“

Verím, že ak sa v živote necháme viesť múdrosťou, ktorú zanechala táto svätica prítomná aj v našom meste (jej relikvia sa nachádza v kostole na Zapotôčkoch), ak necháme na seba padat' jej „dážď ruží“, milostí Boha, ako to prisľúbila, určite nezablúdime. Nech nás k nasledovaniu životných postojov jagavej hviezdy z Lisieux povzbudia

jej myšlienky z knihy J. Philippeho *Cesta dôvery a lásky* a nech prinesú svetlo nádeje do našich smútkov a bolestí:

„Výťah, ktorý ma má vyviezť až do Neba, to je tvoje náručie, Ježišu! Preto nepotrebujem vyrásť, naopak, musím zostať malá a čoraz viac sa zmenšovať.“

„Zostať pred Pánom Bohom malým dieťaťom znamená uznať svoju ničotu, očakávať všetko od Pána Boha, ako malé dieťa očakáva všetko od svojho otca; znamená to nerobiť si starosti o nič.“

„Napokon, vôbec sa netreba znechucovať svojimi chybami, lebo deti často padajú, no sú príliš malé, aby si ublížili.“

„Bohu sa páči, keď milujem svoju malosť a úbohosť. Moja slepá nádej v jeho milosrdenstvo... To je môj jediný poklad.“

„To, čo Ježiša uráža, čo zraňuje jeho srdce, je nedôvera.“

„Ježiš vôbec nepotrebuje knihy ani učiteľov, aby poučal duše, on Učiteľ učiteľov, prednáša bez lomu slov... Nikdy som ho nepočula hovoriť, no cítim, že je vo mne, v každej chvíli, vedie ma, vnuká mi, čo mám povedať alebo spraviť. Práve v tej chvíli, keď to potrebujem, objavujem svetlá, ktoré som ešte nevidela, najčastejšie nie sú najbohatšie počas mojej osobnej modlitby, skôr v mojich zamestnaniach cez deň.“

Text: Elena Blašková

Obrázok: verbisti.sk

Priekopníčka laického apoštolátu

Madeleine Delbrêlová

Rodičia z nej chceli mať klaviristku. Keď ako dvadsaťdvaročná získala prestížnu literárnu cenu, uvažovala o kariére tvorkyne básní. Zaujímalo ju i výtvarné umenie. No Boh s ňou mal iné plány. Z Madeleine Delbrêlovej sa napokon nestala žiadna hviezda svetového mena - no dosiahla viac. V súčasnosti je rozbehnutý proces jej blahorečenia.

Madeleine Delbrêlová sa narodila 24. októbra 1904 v Mussidane vo Francúzsku. Jej otec bol úradníkom na železnici a bol často služobne prekladaný z miesta na miesto. Rodina sa vždy sťahovala s ním. Madeleine preto nenavštevovala normálnu školu, ale vzdelanie jej poskytovali domáci učitelia.

Existuje Boh?

Madeleine síce bola vychovávaná vo viere, no po presťahovaní sa do Paríža sa z nej pod vplyvom prostredia všetka zbožnosť vytratila. Od trinástich rokoch sa jej najvyšším bohom stala „Inteligencia“. V sedemnástich rokoch vo svojej slohovej práci napísala slová: „Boh je mŕtvy. Nech žije smrť! A musíme byť natoľko čestní, že sa nebudeme správať, ako keby žil.“

Neskôr však v živote Madeleine nastal zlom. Jej otec postupne začal strácať zrak a svoju situáciu nezvládol, stal sa zatrpknutým a agresívnym. Madeleine to podnietilo k premýšľaniu o absurde ľudského života bez Boha.

Onedlho Madeleinin priateľ Jean Maydieau, s ktorým plánovala spoločnú budúcnosť, vstúpil do kláštora k dominikánom a prerušil s ňou všetky kontakty. Madeleine bola najskôr veľmi nahnevaná. Potom však začala premýšľať o tom, ako je možné, že ktosi zasväť život niečomu, čo neexistuje?

Vrátila sa k životu modlitby. Zatiaľ len „pre istotu“. Ale v roku 1924

prežila konverziu, ktorá od základov zmenila jej život.

Robotníci v Ivry

Madeleine sa zverila do rúk kňaza Jacquesa Lorenza, pod vedením ktorého sa učila žiť evanjelium. Pomáhala organizovať skupiny ľudí okolo neho a venovala sa i skautingu. Premýšľala dokonca o vstupe do kláštora karmelitánok. Napokon však dospela k rozhodnutiu, že zostane laičkou.

V roku 1933 sa spolu s niekoľkými priateľkami presťahovala do robotníckej štvrť Ivry na predmestí Paríža, ktorú úplne ovládali komunisti. Chcela sem totiž priniesť Boha. „Boh nikdy nepovedal: *Miluj svojich blížnych s výnimkou komunistov*,“ hovorila a svojím postojom sa tak radikálne líšila od väčšiny vtedajších katolíkov, ktorí komunistami pohrdali.

Madeleine reprezentovala nový pohľad na svet a stala sa v tých časoch priekopníčkou laickej spirituality. Hovorila o tom, že neexistujú len misionári, ktorí odchádzajú hlásať Krista do cudzích krajín, ale i „misionári bez lode“. Sú to ľudia, ktorí zostávajú pôsobiť na mieste, kam ich Pán prirodzene postavil a podľa Madeleine „...dostali za úlohu konkrétny apoštolát: priviesť ku spásu ľudí z určitej profesie, rodiny či spoločenského prostredia; a preto prijmu až do krajnosti všetko, čo ich približuje k tým, ktorí majú byť spasení.“

Spolupráca s komunistami

Po presťahovaní sa do Ivry Madeleine vyštudovala sociálnu prácu a začala sa jej i prakticky venovať. A to nielen s ľuďmi rovnakého viero-
zyznania, ale neskôr i s komunistickými sociálnymi pracovníkmi, medzi ktorými bola jedinou kresťankou.

S nadšením prijala i iniciatívu kardinála Suharda. Ten založil seminár na formovanie špeciálnych kňazov. Mali pôsobiť medzi robotníkmi, pracovať v továrňach a dostať sa všade tam, kam klasická pastorácia nedosiahne. Madeleine pomáhala pri ich formovaní, preto sa jej bolestne dotkol neskorší zákaz z Ríma, ktorý túto činnosť prerušil. Spísala vlastnú analýzu situácie, odišla na púť do Ríma a dokonca poslal list samotnému pápežovi. Bez úspechu.

To však jej misijný zápal neuhaslilo. Vydala niekoľko knižných publikácií,

napr. *Marxistické mesto - misijné územie, Misionári bez lode, My druhí, ľudia ulice a iné*. Zomrela nečakane 13. októbra 1964. Vo svojom živote však už i tak stihla naplniť víziu, pre ktorú žila:

„Sú ľudia, ktorých si Boh oddelí a vezme nabok. Ale sú iní, ktorých nechá uprostred zástupov, ktorých „nestiahne zo sveta“.

Ide o ľudí, ktorí vykonávajú normálnu prácu, majú normálnu rodinu alebo žijú normálnym životom slobodného vo svete. Ide o ľudí, ktorí majú bežné choroby a prežívajú bežné starosti. Majú normálny dom a normálne oblečenie. Sú to ľudia, ktorých stretnete na akejkolvek ulici.

Títo ľudia milujú bráničku, ktorá sa otvára na ulicu, rovnako ako ich svetu neviditeľní bratia milujú bránu, ktorá sa za nimi definitívne zavrela.

My, ľudia z ulice, sme hlboko presvedčení, že táto ulica a tento svet, kam nás Boh postavil, sú pre nás miestom nášho posväcovania. Pevne veríme, že nám k tomu nič podstatného nechýba. Alebo že ak chýbalo, Boh nám to už dal.“

Pripravila: Petra Humajová

Zdroje: Madeleine Delbrêlová:

Misionári bez lode a

www.madeleine-delbrel.net

Foto: www.gribaudi.it

Spomienka

Dňa 28. januára uplynie 25 rokov, čo nás navždy opustil náš drahý manžel, otec, starý otec **Jozef Petráš** z Nécpal.

O tichú spomienku s modlitbou prosia manželka a deti.

Deň otvorených dverí a zápis žiakov do 1. ročníka Piaristickej základnej školy F. Hanáka

Piaristická základná škola F. Hanáka v Prievidzi pozýva na Deň otvorených dverí a zápis do prvého ročníka na školský rok 2015/2016 v sobotu 24. januára 2015 od 9:00 do 12:00 a v stredu 28. januára 2015 od 7:45 do 10:35 v budove školy.

Na zápis dieťaťa do prvého ročníka je potrebné priniesť občiansky preukaz jedného z rodičov a rodný list dieťaťa.

Kontakt a miesto konania:

Ul. A. Hlinku 44, 971 01 Prievidza
tel./fax. +421 46 5424 997; web: www.piaristi-

Pastoračná štatistika za rok 2014 vo farnosti sv. Bartolomeja, Prievidza-mesto

Sviatosť krstu	
Spolu (v r. 2013: 115)	152
z toho - chlapcov	67
- dievčat	85
Deti do 1 roku	113
Do 7 rokov	21
Od 7 do 14 rokov	10
Nad 14 rokov	8
Rodičia cirkevne sobášení	68
Rodičia bez sviatostného manželstva	76
Prvé sväté prijímanie (len farský kostol)	
Spolu (v r. 2013: 89)	72
Z toho - chlapci	43
- dievčatá	29
Sviatosť birmovania	
Spolu (v r. 2013: 46)	62
z toho - muži	26
- ženy	36
Sviatosť manželstva	
Spolu (v r. 2013: 47)	62
Pohreby	
Spolu (v r. 2013: 127)	171
z toho - muži	92
- ženy	79
Zaopatrených	73
Nezaopatrených	98

Stručný prehľad hospodárenia (finančných tokov) farnosti sv. Bartolomeja, Prievidza-mesto za rok 2014

1/15

Štatistiky

PRÍJMY		
Pravidelné príjmy		
	Zvonček - pokladničky	19 832,15
	Ofery (farské, púť, jasličky)	8 974,83
	Dary (pri omšiach a osobne odovzdané)	3 312,50
	Pravidelné príjmy spolu	32 118,48
Ostatné príjmy		
	Z predaja periodík (Katolícke noviny)	2 488,31
	Prenájom, dividendy (hora), ostatné	6 492,78
	Ostatné príjmy spolu	8 981,09
Mimoriadne príjmy (dotácia z rozpočtu mesta Prievidza)		5 000,00
Zbierky určené mimo farnosť (mládež, seminár, misie...)		7 426,91
Charita (jar + jeseň)		2 100,27
PRÍJMY SPOLU		55 626,75

VÝDAVKY		
Pravidelné výdavky		
Fara	Kancelária, údržba budovy, služby...	5 500,04
	Interiérové dvere	3 245,00
	Mzda (rehoľná sestra - kancelária)	755,14
	Energie (plyn, elektrina, voda)	6 288,86
	Dane, odpad...	1 676,32
	Pravidelné výdavky fary spolu	17 465,36
Kostoly	Elektrická energia	8 902,59
	Liturgické predmety	666,49
	Vedľajšie náklady (voda, ochrana, telefóny...)	2 168,10
	Pravidelné výdavky kostolov spolu	11 737,18
Ostatné výdavky		
	Nákup periodík (Katolícke noviny)	2 060,40
	Poplatky za vedenie účtu	84,00
	Poskytnuté dary	3 660,00
	Ostatné výdavky spolu	5 804,40
Mimoriadne výdavky		
	Náklady na Mariánsku púť	2 190,00
	Pastoračné centrum - akcie	1 966,01
	Necpaly - oprava kaplnky	1 200,00
	Mimoriadne výdavky spolu	5 356,01
Odvedené zbierky (mládež, seminár, misie....)		7 426,91
Charita (jar + jeseň)		2 100,27
VÝDAVKY SPOLU		49 890,13

Rozdiel medzi príjmami a výdavkami: 5 736,62 €

Farská kronika

od 26. novembra 2014
do 25. decembra 2014

**Do farského spoločenstva sme
sviatosťou krstu prijali:**

Elly Ann Behanovská
Jana Cholevová
Hana Benisková
Kiara Krahenbilová

**S kresťanskou nádejou na stretnutie
vo večnosti sme sa rozlúčili
so zosnulými:**

Anton Ruják, 87 r.
Irena Revejová, 92 r.
Mária Budačová, 81 r.
Helena Opálená, 78 r.
Anna Mečiarová, 93 r.
Olga Štěpánková, 65 r.
Juraj Kozárik, 68 r.
Rudolf Hepner, 78 r.
Jozef Ďurčat', 81 r.
Helena Zlatošová, 75 r.
Alexander Morávek, 87 r.

Omša za Život a Lásku

Kvapky tichučko šuchocú v tlejúcom lístí
Klopkajú mi po tvári
stekajú pramienkom do užasutej duše
Posvätné ticho je hmatateľné
Boh prítomný
Nežne ovlažuje zem a moju maličkosť
prostredníctvom dažďovej abecedy
Alfa a Omega je v každom
Slove vykúpenia
ktoré dnes spieva novoročný dážď
Stromy pokojne dýchajú
Ich drevené srdcia adorujú - a Zem?
Slúži odvekú omšu za Život a Lásku

Veronika Hoffmanová

BARTOLOMEJ

ČASOPIS PRIEVIDZSKEJ FARNOSTI

Vychádza s cirkevným schválením
BÚ v B.B. č. 1127/98

Vydáva:

Rímskokatolícky farský úrad
v Prievidzi. Vychádza raz mesačne.

Zodpovedný redaktor, sadzba:

Mgr. Alojz Vlčko,
e-mail: alojz.vlcko@gmail.com
tel.: 0902 202 898

Vedúca vydania:

Mgr. Petra Humajová

Redaktori:

ThLic. V. Slovák, Mgr. D. Rončák,
M. Melicherčíková, A. Gálová,
Mgr. E. Blašková

Kontakt:

web: www.farapd.sk
e-mail: bartolomej@farapd.sk
adresa: Redakcia Bartolomej,
Mariánska 4, 971 01 Prievidza
tel.: 046 / 542 28 01

Náklady na tlač:

cca. 0,40 € (12,05 Sk)

Fotografie: titulná strana a str. 2
dole - M. Suvák, str. 2 hore - P.
Cеровský, zadná strana - M. Meli-
cherčíková

Tlač: PATRIA l., spol. s r. o.

Upozornenie:

Redakcia si vyhradzuje právo
výberu a úpravy príspevkov.
Rukopisy nevraciamy.

Farská pastoračná rada s Rímskokatolíckym farským úradom
Prievidza-mesto Vás pozývajú na

XV. FARSKÝ PLES

ktorý sa uskutoční v sobotu 14. februára 2015 o 19.00 hod.
v Kultúrnom dome v Necpaloch.

Pre účastníkov plesu je okrem občerstvenia pripravený aj kultúrny a spoločenský program. Do tanca a na počúvanie hrá hudobná skupina Necpalanka.

Vstupenky v hodnote 20 € si môžete zakúpiť každú stredu od 17:00 do 17:30, do 11. februára 2015, v sakristii farského kostola.

Bližšie informácie:
u p. Milana Petráša, tel. 0905 951 854
alebo e-mailom na petras.milan@gmail.com.

Piaristická materská škola

Vás všetkých pozýva na deň otvorených dverí,
ktorý sa uskutoční v priestoroch MŠ
dňa 24. 1. 2015 od 9:00 - 11:30 hod.

Vianočný benefičný koncert
18. december 2014, Kostol Najsvätejšej Trojice v Prievidzi

